

LA CADENA

Sis creadors i creadores del Teatre Kaddish han acceptat participar en un arriscat desafiament. Han estat convidats a participar en una cadena d'objectes encadenats i, a partir de l'element que els ha estat assignat, han hagut de construir la seva pròpia proposta escènica. Una baula de la cadena, que aviat enllaçarà amb la resta, per alliberar una multiplicitat de sentits o per encadenar-los a la més desèrtica desraó.

Teatre Modern, 10 i 11 de desembre
Producció: Teatre Kaddish 2016

1. BALADA TRISTA DELS CLASH

Objecte: Test de terrissa
Dramatúrgia: Francisco Lorenzo
Direcció: Montse Enguita
Intèrprets: Maite Besora, Àlex Batllori i Lolo Herrero
Caracterització: Inma Bono
Per redempció, a l'església catòlica, s'entén la salvació del gènere humà portada a terme per la passió i mort de Jesús. La cerca de la redempció, per un home de carn i ossos (molta carn i molts ossos), es pot convertir en una mena de llimbs on es confonen vida i mort, amor i odi. Peca fort i penedeix-te fort, que els teus fantasmes t'acompanyaran al caliu de la nit, potser mentre escoltes alguna cançó dels Clash.

2. SOFÀ 600

Objecte: Penjoll de cor partit
Dramatúrgia: Maria Donoso
Direcció: Arnau Puig i Maria Donoso
Intèrprets: Maria Petra Ruiz i Maria Donoso
Regidoria: Arnau Puig
Audiovisuals: Carolina Rodríguez
Disseny i confecció de vestuari: Maria de la Cabeza Sánchez
Avui és l'aniversari de la Maria. No és broma, és avui. L'acompanya la seva àvia, un pastís d'aniversari i un sofà. La Maria té una cosa important a dir-li, però potser no és ben bé el que la seva àvia espera. Potser tothom espera massa coses dels altres i és més còmode fer-ho asseguts en un sofà.

3. MONEDA DE DOBLE CARA

Objecte: Ram de flors seques
Dramatúrgia i direcció: Luisa Maria Contreras
Intèrpret: Ceci Ràfols
No puede haber luz sin sombras. Tarde o temprano la persona busca liberarse de sus cadenas y salir a volar de la manera más dulce.

4. “LOS LORCA”

Objecte: Llum d'oli

Dramatúrgia i direcció: Albert Riballo

Intèrprets: Sheila Fernández y Albert Riballo.

Cuando hay una tormenta y se va la luz, seguimos dándole al interruptor para encenderla. No recordamos que se ha ido. Que ELLA se ha ido. ¿Qué pasa cuando ELLA es nuestra luz? ¿Cuándo dejamos de darle al interruptor?

5. SEPELI

Objecte: Pala

Dramatúrgia i direcció: Joana Romero

Actriu: Joana Romero

Ballarina: Ana Martínez

Sepeli és un enterrament, la inhumació del llegat del ventre per sobreviure'ns i sepultar la inevitabilitat del dolor del nostre nom de dona, és l'avortament de la nostra pròpia herència, de tot allò que som sense haver nascut: *no hi ha suïcidi sense retret / no hi ha redempció sense homicidi*. Però també és carn i ossos: *No hi ha tombes pels cabells i les ungles / que continuen creixent*. *Sepeli* és una peça on la dansa i la poesia són un únic cos al servei de la vida a través de la mort. I la paraula.

6. VOCES PORTEADAS

Objecte: Serra mecànica

Dramatúrgia: Francisco Lorenzo

Direcció: Montse Enguita

Intèrprets: Susana Lázaro, Marta Guasch i Ángel Roldán

Caracterització: Inma Bono

Amb la intervenció de Músics de Diables del Prat

El movimiento es consustancial a la vida, todos nos movemos, todos buscamos la felicidad propia y la de los nuestros, todos somos emigrantes, todos somos extranjeros porque no hay nada más mentira que una frontera: “Una barca en el puerto me espera, no sé dónde me ha de llevar...”. Las voces porteadas nos recuerdan qué lejos estamos de nuestro prójimo, ese prójimo que se atreve a morir en nuestras playas, a patalear en nuestras ciudades o a permanecer anónimo en la lejanía del bienestar.